

bare, når det drejer sig om fødselsregistrering, man er også så småt i gang i ministerierne.

Lighedssynspunktet har vi meget svært ved at se skulle føre til et andet resultat, og Østre Landsret har da også for nylig afsagt en dom, som gav Kirkeministeriet medhold. Den er godt nok anket til Højesteret, men det var altså foreløbig Landsrettens opfattelse.

Så alt i alt kan vi godt tilslutte os, at det altså nu er, som det er, af historiske grunde. Og de, der ikke kan tåle at komme til folkekirken, har nu oven i købet fået en postboks. Så vi synes ikke, der burde være nogen sag, og vi stemmer altså imod forslaget.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Der er ingen spørgsmål. Der ved går vi videre i ordførerrækken til fru Karen J. Klint.

Karen J. Klint (S):

Jeg er meget opmærksom på, at når vi får en gentagelse af det her forslag, er det selvfølgelig også, fordi Det Radikale Venstre som folketingsgruppe jo også er underlagt nogle vedtagelser i deres partis øverste ledelse. Det er fair nok, sådan har vi jo det alle sammen, at vi er del af et parti, og derfor arbejder vi for det.

Når der i lovforslaget her henvises til den nye navnelov, må jeg i hvert fald sige, at det jo ikke er folkekirkens skyld, at den er blevet, som den er. Det må vi jo selv tage på os herinde i Folketinget, at der har man nok kvajet sig lidt vel meget med hensyn til, hvordan man kan skifte navn.

Jeg er heller ikke ynder af den sønderjyske ordning med blæk og pen eller skrivemaskine. Det kunne jo også være, at vi, hvis der skulle ses på de registreringsforhold, der er, så måske også skulle se på noget om begravelser, for der er der jo også lidt for mange blanketter rundt omkring, som både mindsker sikkerheden og øger tidsperspektivet.

Vores holdning er, at vi gerne vil være med til at se på, om man skal flytte rundt på noget, om man skal forbedre noget, men vi vil ikke være med til at zappe rundt. Så jeg vil sige til Det Radikale Venstre, ligesom vi har sagt et par gange både til den forrige kirkeminister og til den nuværende kirkeminister, at det kunne være interessant, hvis man tog sig tid til en samlet vurdering af, hvad der skal fornyes inden for folkekirkens struktur, og hvad der skal bevares inden for folkekirkens struktur.

Vi vil også som gruppe være åbne over for, at når man har den teknologiske løsning, så kunne der faktisk være nogle andre store trossamfund, der alt andet lige også kunne være med i registreringen, så deres medlemmer heller ikke skulle gå det forkerte sted hen i forhold til deres opfattelse eller hen på kommunen, som nu kommer til at ligge længere væk.

Så vi vil godt være med til at drøfte mere moderne måder at gøre det på, men vi synes ikke lige, at det er baggrunden i det forslag her, som skal støttes denne gang.

Kl. 18.55

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Det bliver hr. Jesper Langballe som ordfører.

Jesper Langballe (DF):

Også det her forslag er jo en gammel kending, men dog ikke nogen uændret genfremsættelse, og jeg synes endda, jeg må sige, at det er, som om forslagsstillerne, for hver gang det dukker op, måske forstår lidt mere af de historiske sammenhænge, der ligger bag spørgsmålet om civilregistrering, bl.a. jo det elementære, at det fremgår, at det faktisk er af historiske årsager, at folkekirken har varetaget civilregistreringen. Det er da i sig selv en erkendelse.

Det er fuldstændig meningsløst, når forslagsstillerne mener, at man vender tilbage til tiden før 1849, hvor religionsfriheden blev indført i Danmark. At sige, at folkekirkelig civilregistrering er i strid med religionsfriheden, er virkelig en meningsløshed.

Derimod kan der være noget om at sige, at der er tale om et statskirkeligt tiltag. Jeg må sige for mit eget vedkommende, at jeg i og for sig ville græde tørre tårer, hvis kommunerne overtog civilregistreringen, for man må se i øjnene, at civilregistrering med DNK, altså den elektroniske kirkebog, er en ren statslig registrering, og det eneste folkekirkelige ved den er, at folkekirkens præster og kordegne udfører arbejdet og folkekirkemedlemmerne betaler. Civilregistreringen blev indført under Christian IV, og der var det af hensyn til sognene, det var en ren sognecivilregistrering. I det 20. århundrede, hvor man blev fuldstændig registreringstosset, skete der jo så det, at folkekirken begyndte at registrere for staten eller meddele staten registreringer af nyfødte, af gifte, af døde osv. Men det gjorde folkekirken stadig væk som folkekirke, ikke som statskirke, men som folkekirke.